

วันสมโภชพระจิตเจ้า ปี B

(วันอาทิตย์ที่ 20 พฤษภาคม ค.ศ. 2018)

พี่น้องที่รัก ไม่ใช่เรื่องยากนักที่จะจินตนาการถึงสภาพจิตใจของบรรดาอัครสาวกหลังจากพระเยซูเจ้าได้เสด็จสู่สวรรค์แล้ว พวกท่านคงรู้สึกโดดเดี่ยวและหวาดกลัว ไม่ต่างจากเด็กหลายคนที่ยังหลงทางอยู่ในเมืองใหญ่ท่ามกลางผู้คนที่ไม่รู้จักและคุ้นเคย พวกท่านรวมตัวกันเป็นกลุ่มอยู่ในห้องชั้นบน สับสนและวุ่นวายใจ ไม่รู้ว่าจะทำอะไรต่อไป หรือจะไปที่ไหน หรืออะไรกำลังจะเกิดขึ้นกับพวกท่าน อันที่จริง พวกท่านได้ยินพระเยซูเจ้าประกาศว่าพระองค์จะไม่ทรงปล่อยให้พวกท่านต้องอยู่อย่างเดียวดาย แต่จะทรงส่งพระจิตเจ้ามาหาพวกท่าน แต่ดูเหมือนว่า ณ เวลานั้นความหมายของคำสัญญาของพระองค์ยังไม่ทะลุเข้าไปในสมองที่ยังมีนขาของพวกท่าน

หลังจากนั้น 10 วันซึ่งตรงกันวันเพนเตกอสเตอันเป็นวันที่ชาวยิวฉลองการที่พระเจ้าได้ประทานพระบัญญัติสิบประการแก่โมเสสบนภูเขาซีนายและการเก็บเกี่ยวประจำปีของพวกเขา พระเยซูเจ้าทรงทำให้คำสัญญาของพระองค์เป็นจริง บรรดาอัครสาวกได้รับพระจิตเจ้าในรูป **“เปลวไฟลักษณะเหมือนลิ้น”** (กจ 2:3) และชีวิตของพวกท่านได้เปลี่ยนไปในชั่วพริบตา พวกท่านออกไปหาประชาชนที่มาร่วมงานฉลองประจำปีในวันนั้นและเทศน์สอนพวกเขาเกี่ยวกับพระเยซูเจ้าผู้ทรงกลับคืนพระชนมชีพอย่างองอาจและกล้าหาญ ก่อนหน้านั้นพวกท่านเคยวิงวอนด้วยความหวาดกลัวเมื่อพระเยซูเจ้าทรงถูกจับกุม แต่เวลานี้พวกท่านเปลี่ยนไปเป็นคนละคนและพร้อมที่จะเผชิญหน้ากับทุกคนและทุกสิ่งที่จะเกิดขึ้นในชีวิตของพวกท่าน นักบุญเปโตรเป็นหนึ่งในบรรดาอัครสาวกที่ได้รับพระจิตเจ้าในวันนั้น เราคงจำได้ระหว่างช่วงเวลาพระเยซูเจ้าทรงรับพระทรมาน ท่านได้ปฏิเสธว่าไม่รู้จักพระองค์ถึงสามครั้ง แต่พระจิตเจ้าที่ท่านได้รับในวันเพนเตกอสเตทำให้ท่านกล้าเป็นพยานถึงพระอาจารย์ของท่านด้วยชีวิตทั้งครบ

แน่นอน นักบุญเปโตรและอัครสาวกทุกคนก็มีความสุขกับความกล้าหาญซึ่งเป็นพระพรของพระจิตเจ้าที่ท่านได้รับ อย่างไรก็ตาม การเปลี่ยนแปลงภายในตัวพวกท่านเป็นบางสิ่งที่ลึกซึ้งมากกว่า การเปลี่ยนแปลงจากบุคคลที่ซื่อสัตย์มาเป็นบุคคลที่กล้าหาญ เวลานี้พวกท่านมีมุมมองเกี่ยวกับชีวิตที่แตกต่างจากเดิมอย่างสิ้นเชิง พวกท่านไม่รู้สึกโดดเดี่ยวและสับสนอีกต่อไป พวกท่านรู้ว่าจริงๆ แล้วอะไรคือสิ่งสำคัญในชีวิต ไม่ว่าพวกท่านจะปลอดภัยหรือไม่ก็ตาม ไม่ว่าพวกท่านจะมีชีวิตอยู่หรือตาย สิ่งสำคัญคือ เวลานี้พวกท่านอยู่ฝ่ายพระเยซูเจ้าและทำตามพระประสงค์ของพระองค์ เป็นที่ชัดเจนว่าสำหรับพวกท่านแล้วพระเยซูเจ้าต้องมาก่อน เป็นที่หนึ่งและศูนย์กลางชีวิตของพวกท่าน คนอื่นหรือสิ่งอื่นเป็นเรื่องรอง ยิ่งกว่านั้น พวกท่านเข้าใจอย่างลึกซึ้งว่าชีวิตจะมีคุณค่าและความหมายก็ต่อเมื่อมี

พระเยซูเจ้าอยู่กับพวกท่านเท่านั้น ถ้าปราศจากพระองค์ ชีวิตของพวกท่านจะไร้คุณค่าและความหมาย
ไปทันที นี่เป็นพระพรแห่งปรีชาญาณที่พวกท่านได้รับจากพระจิตเจ้า

พระพรแห่งปรีชาญาณที่เปลี่ยนแปลงชีวิตของบรรดาอัครสาวกเป็นพระพรที่เราแต่ละคนเป็น
เจ้าของด้วย เราได้รับพระพรนี้ในวันที่เราได้รับศีลกำลัง จริงอยู่ ในวันที่นั้นมีเพียงพิธีกรรมที่เรียบง่ายและ
ธรรมดาเท่านั้น ไม่ “มีเสียงจากฟ้าเหมือนเสียงลมพัดแรงกล้า” (กจ 2:2) และ “เปลวไฟลักษณะ
เหมือนลิ้น” (กจ 2:3) ลอยอยู่บนศีรษะของเราแต่ละคนเหมือนในวันที่บรรดาอัครสาวกได้รับพระจิตเจ้า
อย่างไรก็ตาม ในศีลกำลังพระเยซูเจ้าทรงส่งพระจิตเจ้ามายังเราพร้อมกับพระพรทั้งเจ็ดประการของ
พระองค์ ซึ่งรวมทั้งพระพรแห่งปรีชาญาณด้วย แต่ปัญหาคือว่า เมื่อเราได้พระพรของพระจิตเจ้าแล้ว
ทำไมเวลานี้เรายังคงรู้สึกสับสนและวุ่นวายใจอยู่? ทำไมตัวเรายังไม่ได้เปลี่ยนแปลงไปเหมือนบรรดาอัคร
สาวกในวันที่พวกท่านได้รับพระจิตเจ้า? เหตุผลที่เป็นไปได้ประการหนึ่งคือ เราทำตัวเองเป็นอุปสรรค
ของพระพรแห่งปรีชาญาณที่เราได้รับ เราสับสนในการเลือกคุณค่าที่แท้จริงของชีวิต แทนที่เราจะเลือก
คุณค่าแห่งพระวรสารตามที่พระเยซูเจ้าได้ทรงสั่งสอน เรากลับเลือกคุณค่าหรือค่านิยมของโลกและปล่อย
ตัวไปตามกระแสของมัน

แต่ก็ไม่ใช่ว่าเรื่องแปลกที่เราจะรู้สึกสับสนเกี่ยวกับคุณค่าที่แท้จริงของชีวิต ทั้งนี้เพราะเราอยู่ใน
กระแสของโลกที่พยายามสร้างสิ่งที่ไม่มีความจำเป็นในชีวิตของเราให้กลายเป็นสิ่งที่จำเป็นและขาดไม่ได้
และกระตุ้นให้เราปรารถนาสิ่งที่ยิ่งใหญ่และดีกว่าตลอดเวลา เราอยู่ในสังคมซึ่งมีเครื่องวัดความสำเร็จคือ
ทรัพย์สินเงินทองและเกียรติยศชื่อเสียง ซึ่งเป็นมาตรฐานที่สร้างความตึงเครียดและความกังวลตลอดเวลา
และไม่มีวันสิ้นสุดแก่เรา ปัจจุบันนี้เด็กและเยาวชนจำนวนมากซึ่งเป็นลูกหลานของเราเป็นเหยื่อของ
แรงกดดันที่หลอกลวงและไม่ถูกต้องนี้ เวลานี้โทรศัพท์มือถือรุ่นใหม่ คอมพิวเตอร์โน้ตบุ๊กและแท็บเล็ตได้
กลายเป็นสิ่งจำเป็นและขาดไม่ได้สำหรับเด็กและเยาวชนหลายคนไปแล้ว แม้แต่สำหรับเด็กอนุบาลตัว
เล็กๆ บางคนด้วย พวกมันกลายเป็นเงื่อนโซ่และสิ่งต่อรองที่สร้างความลำบากใจแก่พวกเขาเองและบิดา
มารดาของพวกเขาด้วย

พี่น้องที่รัก ไม่ใช่เรื่องแปลกที่เราจะพบว่าตนเองแตกต่างจากบรรดาอัครสาวกในวันที่พวกท่าน
ได้รับพระจิตเจ้า จริงอยู่ วันสมโภชพระจิตเจ้าเป็นวันที่พระศาสนจักรพยายามกระตุ้นจิตตารมณ์แห่งการ
แพร่ธรรมในตัวเรา เพื่อที่เราแต่ละคนจะสามารถดำเนินชีวิตเยี่ยงคริสตชนอย่างเปิดเผยไม่อายใครและ
ประกาศความจริงที่พระเยซูเจ้าได้ทรงสั่งสอนอย่างกล้าหาญทั้งด้วยคำพูดและการกระทำ แต่ยังมีบางสิ่ง
ที่สำคัญมากกว่าความกล้าหาญ สิ่งนั้นคือพระพรแห่งปรีชาญาณ ซึ่งถือได้ว่าเป็นสิ่งที่จำเป็นและขาด
ไม่ได้สำหรับเราแต่ละคน วันนี้เป็นโอกาสดีที่เราจะฟื้นฟูพระพรของพระจิตเจ้าประการนี้ขึ้นใหม่ในตัวเรา
และไตร่ตรองถึงสิ่งที่สำคัญและมีคุณค่าแท้จริงในชีวิตของเรา ซึ่งไม่อยู่ที่ทรัพย์สินเงินทอง เกียรติยศ
ชื่อเสียง หรือสิ่งอื่นๆ ที่เราเป็นเจ้าของ แต่อยู่ที่การได้อยู่ฝ่ายพระเยซูเจ้าและการทำตามประสงค์และ
คำสั่งสอนของพระองค์ ขอพระจิตเจ้าส่องสว่างจิตใจและประทานพระพรแห่งปรีชาญาณแก่เราแต่ละคน
เพื่อจะสามารถมองเห็นและเข้าใจความจริงประการนี้ **ขอพระเจ้าอวยพรพี่น้องทุกคน**